

Spørgsmål 35: Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 12. marts 2001 fra Foreningen af Danske Kunstmuseer, jf. L 152 – bilag 38.

Svar:

Økonomisk grundlag

Det skal indledningsvis understreges, at højnelse af kvaliteten ikke udelukkende kan antages at skulle ske ved forbedring af det økonomiske grundlag for det enkelte museum. Øget samarbejde mellem museerne og rationaliseringsforanstaltninger bør kunne bidrage til en positiv udvikling.

For så vidt angår sammenhængen mellem kvalitetskrav og økonomiske rammer i øvrigt henvises til svar på spørgsmål nr. 1 (L 152 – bilag 4) og svar på spørgsmål nr. 2 (L 152 – bilag 6).

For så vidt angår den bevillingsmæssige udvikling for statsanerkendte museer under den almindelige tilskudsordning, finder foreningen, at den samlede rammeudvidelse til statsanerkendte museer efter den almindelige tilskudsordning »end ikke dækker en ordinær PL-regulering«. Foreningen refererer til ministeriets svar til Kulturudvalget (bilag 27), der anfører, at de museer, der i 1990 var omfattet af statstilskudsordningen, i perioden 1990-2002 har fået en bevillingsmæssig stigning på ca. 20 pct. (i faste priser). Heroverfor anvender foreningen et prisindeks fra KL og Amtsrådsforeningen, der viser en samlet pris- og lønstigning i perioden på 34 pct. Ved at sammenligne de 20 pct. med de 34 pct. mener foreningen, at museerne har lidt et økonomiske tab.

Ministeriets taloplysninger for perioden 1990-2002, der vedrører den samlede bevilling til den almindelige tilskudsordning, er opgjort i faste priser. Dette er understreget i ministeriets svar (bilag 27) og ligeledes anført i foreningens seneste skrivelse af 12. marts 2001. De anførte 20 pct. er således udtryk for en procentuel stigning, efter at der er taget højde for pris- og lønudviklingen. Ministeriet må på den baggrund afvise foreningens argumentation og sammenligning af talstørrelser.

Stigningen i de statslige bevillinger til statsanerkendte museer er 72 pct. i løbende priser for perioden 1990-2002.

Det noteres i øvrigt, at foreningen erkender, at det generelle rammeløft på 4,5 mio. kr. stiller de

museer bedre, som ligger i gruppen mellem satsene for minimum og maksimum.

Foreningen anfører, at det afsatte minimumsgrundlag for 2005 er budgetteret 1 mio. kr. for lavt og bruger som argumentation, at der i det økonomiske grundlag ikke er indregnet nogen bevillingsmæssig stigning fra 2004 til 2005. Foreningen er på den baggrund bekymret for, om ministeriet til den tid vil overføre midler fra den generelle forhøjelse til bevillingen til forhøjelse af minimum.

Det statslige tilskud til forhøjelse af minimum er baseret på regnskabstal for de ikke-statslige tilskud, det vil sige at budgettallene for 2004 og 2005 er baseret på skøn over ikke-statslige tilskud for 2002 hhv. 2003. Sådanne økonomiske fremskrivninger indeholder en del ubekendte faktorer, og ministeriets aktuelle budgettal for 2004 og 2005 vil blive revurderet i forbindelse med udarbejdelse af de årlige finanslove.

Foreningen anfører, at de forøgede ikke-statslige tilskud kun vedrører museer under minimumsgrænsen. Hertil skal imidlertid føjes, at lovforslaget også sigter på at styrke det ikke-statslige tilskudsgrundlag for museer omkring maksimumsgrænsen. Ved at forhøje maksimum fra 1,9 mio. kr. til 2,2 mio. kr. gives kommuner, amter og private således et økonomisk incitament til at forhøje det ikke-statslige tilskud til de museer, der har et ikke-statsligt tilskudsgrundlag omkring de 1,9 mio. kr.

Museumsstyrelse

Som det nærmere er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, tænkes etableret et administrativt organ til afløsning af det kollegiale organ Statens Museumsnævn.

Der er tale om en udformning af den statslige administration på et givet område, hvor ministeren delegerer varetagelsen af bestemte opgaver. Det kan ikke anses for hensigtsmæssigt ved lov nærmere at regulere en sådan styrelses opbygning og virksomhed.

Styrelsen er et administrativt organ, der skal ledes af en direktør. Der forudsættes etableret faglige rådgivningsorganer, jf. bemærkningerne til lovforslaget, men forslaget om en styrelse til afløsning af Statens Museumsnævn er udtryk for ønsket om en mere slagkraftig administrativ ordning på området. Ministeriet kan derfor ikke føl-